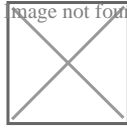

Το γενέσιον του Τιμίου Προδρόμου

/ Πεμπτουσία

image not found or type unknown

Τα γεγονότα της γεννήσεως του Τιμίου Προδρόμου αναφέ-ρει ο Ευαγγελιστής Λουκάς στο α' κεφάλαιο του Ευαγγελίου του.

Γράφει, λοιπόν, ότι στις ημέρες του βασιλέως Ηρώδη ζούσε στην Ιουδαία κάποιος ιερέας που λεγόταν Ζαχαρίας. Είχε σύ-ζυγό του την Ελισάβετ, η οποία ήταν απόγονος του Προφή-του Ααρών. Ήσαν και οι δύο άνθρωποι του Θεού και εζούσαν με δικαιοσύνη, φόβο Θεού, ευλάβεια, σωφροσύνη, και ετηρούσαν τις θείες εντολές. Για πολλά χρόνια ικέτευαν τον Κύριο να τους ευλογήσει με τη χαρά της τεκνογονίας, αλλά δεν είχαν αποκτήσει, παρά τη θερμή προσευχή τους, παιδί. Ο Ζαχαρίας και η στείρα σύζυγός του Ελισάβετ είχαν φθάσει σε βαθύ γή-ρας και δεν είχαν πλέον ελπίδα να τεκνοποιήσουν.

Πηγή:<http://macedonia-ellada.blogspot.gr/>

Ενώ ο ιερέας Ζαχαρίας ευρισκόταν μία ημέρα στο ναό και εθυμιάζε στο Ιερό Βήμα, εμφανρώθηκε σ' αυτόν Άγγελος Κυρίου, για να προμηνύσει τη γέννηση του επίγειου και ένσρκου αγγέλου, του Βαπτιστού Ιωάννου. Βλέποντάς τον ο Ζα-χαρίας εταράχθηκε και εφοβήθηκε τόσο πολύ ώστε έμεινε εκστατικός. Τότε ο Άγγελος Κυρίου του είπε: «Μη φοβάσαι, Ζα-χαρία. Γιατί ο Θεός εδέχθηκε την προσευχή σου και η γυναί-κα σου, η Ελισάβετ, θα γεννήσει υιό. Και θα τον ονομάσεις Ιωάννη. Και θα δοκιμάσεις μεγάλη χαρά και αγαλλίαση. Πολ-λοί θα χαρούν για τη γέννησή του, γιατί θα είναι μεγάλος και περιφανής ενώπιον του Θεού. Θα λάβει όλο το πλήρωμα της Θείας Χάριτος και θα γεμίσει από τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος, όταν ακόμη θα κυοφορείται στην κοιλία της μητέρας του Ελισάβετ. Και με το κήρυγμά του θα επιστρέφουν πολλοί Ισραηλίτες στη γνώση του Αληθινού Θεού, του Κυρί-ου αυτών».

Ακούγοντας έκπληκτος ο Ζαχαρίας το μήνυμα του Αγγέ-λου, κατεπλάγη και τον ερώτησε γεμάτος απορία: «Πώς είναι δυνατόν να γίνει αυτό; και με ποιο τρόπο θα το γνωρίσω και θα το πιστέψω, όταν είμαι γέροντας στην ηλικία και η γυ-ναίκα μου υπέργρηη και στείρα;». Τότε ο Άγγελος του είπε: «Εγώ είμαι ο Γαβριήλ, που παρουσιάζομαι ενώπιον του Θεού και με απέστειλε ο Θεός να σου φέρω αυτή τη χαρμόσυνη αγγελία. Και ιδού, επειδή δεν είστε στα λόγια μου, θα μείνεις άλαλος μέχρι την ημέρα που θα εκπληρωθούν όσα σου προανήγγειλα, δηλαδή μέχρι να γεννηθεί ο Ιωάννης».

Πράγματι από εκείνη την ημέρα ο Ζαχαρίας έμεινε βουβός και άλαλος, έως ότου η Ελισάβετ έτεκε τον Πρόδρομο.

Την όγδοη ημέρα οι συγγενείς ήλθαν για να εκτελέσουν την περιτομή του παιδιού και ήθελαν να το ονομάσουν με το όνομα του πατέρα του, Ζαχαρία. Αλλά η Ελισάβετ τους είπε ότι θα ονομασθεί Ιωάννης. Στην απορία τους, πώς θα λάβει το όνομα αυτό, επειδή κανένας από τους συγγενείς δεν είχε το όνομα αυτό, ο Ζαχαρίας εζήτησε μία μικρή πλάκα επί της οποίας έγραψε τα ακόλουθα: «Ιωάννης είναι το όνομά του». Κάι εξεπλάγησαν όλοι. Ο Ζαχαρίας δε άνοιξε αμέσως το στό-μα του και ευλογούσε τον Θεό μέσα από την καρδιά του. Ο δε Ιωάννης καθημερινά αναδεικνυόταν ως έμψυχο όργανο της Χάριτος του Θεού, πλήρης των χαρισμάτων του Αγίου Πνεύ-ματος, στήλη κάθε αρετής και ευσέβειας.

Κατά τους τελευταίους βυζαντινούς χρόνους, η εορτή αυτή ετελείτο στο ναό του Προδρόμου της Πέτρας , με την πα-ρουσία του αυτοκράτορα.

(Επισκόπου Φαναρίου Αγαθαγγέλου, Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας, Ιούνιος, σ.376-379)